

Sygn. akt IV KK 477/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),
po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2018 r.,
sprawy **A. W.**
skazanego z art. 191 § 1 k.k. i in.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w C.
z dnia 30 stycznia 2018r., sygn. akt VII Ka [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z.
z dnia 28 września 2017r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić skazanego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w C., wyrokiem z 30 stycznia 2018r., utrzymał w mocy zaskarżony apelacjami skazanego i jego obrońcy wyrok Sądu Rejonowego w Z. z 28 września 2017r., mocą którego A. W. został uznany za winnego popełnienia kilku czynów zabronionych przeciwko wolności z rozdziału XXIII, tj. przestępstw z art. 191 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k., za co wymierzono mu karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W kasacji od prawomocnego orzeczenia Sądu Okręgowego obrońca podniósł następujące rażące naruszenia prawa procesowego: art. 4 k.p.k., art. 193 k.p.k., art. 200 § 2 k.p.k. i art. 202 § 1 k.p.k. polegające na tym, że

procedujące organy śledcze i sądowe dysponowały opinią o stanie zdrowia psychicznego skazanego, która dotknięta była brakiem w postaci podpisu jednego z lekarzy biegłych, co dyskwalifikowało tę opinię i uczyniło ją wydaną – wbrew art. 202 § 1 k.p.k. – przez jednego biegłego; art. 201 k.p.k. polegający na braku konwalidacji powyższego braku przez nie dopuszczenie przed Sądem odwoławczym ponownej opinii na podstawie art. 202 k.p.k.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej w Z. wniósł o oddalenie skargi jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Żaden z powołanych przez skarżącego przepisów nie odnosił się do postępowania apelacyjnego. Już tylko z tego powodu, ze względu na dyspozycję art. 519 k.p.k., kasacja znalazła się na granicy dopuszczalności. Nawet gdyby jednak założyć, że wśród wskazanych w kasacji znalazły się przepisy wprost łączące się z procedowaniem na etapie odwoławczym, np. art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., to i tak nie mogłoby to przynieść oczekiwanego przez obrońcę rezultatu. Przede wszystkim dlatego, że w apelacji obrońcy nie został podniesiony zarzut, iż pod opinią sądowo-psychiatryczną, w której w części wstępnej uwidocznił jako jej autorów dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, widniał podpis tylko jednego z nich. Tak zredagowana apelacja nie uprawniała Sądu odwoławczego do rozpoznania z urzędu tej kwestii, a więc braku pod opinią podpisu jednego z biegłych, albowiem nie zaistniał żaden z wypadków przewidzianych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 440 k.p.k. i art. 455 k.p.k. Gdyby Sąd *ad quem* wyszedł poza granicę rozpoznania środka odwoławczego, można byłoby mówić o obrazie art. 433 § 1 k.p.k.

Niezależnie od powyższego warto przypomnieć ugruntowane w judykaturze zapatrywanie, że niepodpisanie opinii przez któregośkolwiek z biegłych biorących udział w jej opracowaniu nie jest tej rangi uchybieniem, o którym mowa w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. (zob. post. SN z 29 października 2003r., III KK 117/02). *In concreto* nie było żadnych danych, aby snuć przypuszczenia, że biegły, którego podpisu brakuje pod opinią, nie uczestniczył w jej sporządzeniu.

Stwierdzić zatem wypadało, że opinia o stanie zdrowia psychicznego skazanego była pełnowartościowym dowodem w sprawie. Odnotować trzeba, że w toku procesu poczytalność skazanego nie budziła wątpliwości ani Sądów obu instancji, ani – co znamienne – stron. Dlatego uprawnione stało się stwierdzenie, że w czasie popełnienia przestępstw skazany miał zachowaną zdolność rozumienia ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem oraz miał pełną zdolność do udziału w postępowaniu i prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Dlatego Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k. Aktualna sytuacja skazanego zadecydowała o zwolnieniu go od uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne (art. 624 § 1 k.p.k.).